

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 13. R. Anselmus Henrico Redi favet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. ad Episcopatum promoverent. *Nemi-*
A C. 1101. *nem vero, inquit, nominatim vobis com-*
mendo.

§. XIII.

S. Anselmus Henrico Regi favet.

Edmer. 3.
Novor.

In Anglia induciæ, usque ad Pascha anni millesimi centesimi primi datæ, usque ad reditum Legatorum, Romam in causa Investituræ missorum, prorogata fuerant. Inter hæc vero ad Festum Pentecostes totam aulam ingens consternatio turbavit, cum afferretur nuncium, Robertum, Ducem Normanniæ, in Angliam appulisse. Jam prius enim nec Rex Henricus Regni Principibus, nec Principes Regi fidebant. Metuebat Rex, ne a se deficientes Fratri suo jungerentur, contra timebant Proceres, ne Henricus, si semel in pace & sine æmulo regnaret, eis suo arbitrio dominaretur, & divisos opprimeret. Utraque Pars fiduciam in solo Anselmo posuerat. Quare ipse nomine Procerum populique Regis promissum recepit, quod eos secundum Sacras Justitiæ Leges regere vellet.

At postquam Dux Robertus in Anglia fuit, Proceres datæ Fidei immemores, eum Regem sequi meditabantur. Jamque Rex Henricus intelligebat, se non de Regno modo, sed etiam de vita periclitari; ergo ad Anselmum conversus polli-

pollicebatur ei liberrimam potestatem, Sæcul. XII.
A.C. 1101.
qua omnibus juribus Ecclesiasticis in Anglia uteretur, præterea se nunquam non Papæ præceptis obsecuturum esse. Anselmus, convocatis omnibus Principibus, in conspectu totius exercitus, quem Rex in Fratrem ducebat, tanta dicendi vi proposuit, quantum Deus, omnesque boni illos semper abominati fuerint, qui juratam solemnem ritum Principi suo fidem violarent, ut omnes uno ore exclamarent, se pro Rege suo sanguinem & vitam duros. Ita Robertus, spe, quam in defectione Principum posuerat, abjecta, Excommunicationis fulmine, quod in eum tanquam alieni Regni usurpatorem intorserat, perterritus, pacis conditiones cum fratre iniit, & pedem retulit.

§. XIV.

Epistola Summi Pontificis contra Investituram.

Nemo dubitabat, quin Rex Henricus Pasch. ep. 96.
to. 10. Conc.
ex Eadm.
aliquod grati animi pignus Anselmo daturus esset, cum ipsum ad se venire iussit, ut de causa Investituræ colloquerentur. Nam Romam missi redierant, allata Paschalis Papæ epistola, in qua ad Regem dicebat: *Petis ut tibi Episcoporum Abbatumque per Investituram constituendorum Jus & facultas a Romana indulgea-*